

MÁJUS 27-ÉIG SZAVAZHAT A KÖZÖNSÉG A SZEGEDI NEMZETI SZÍNHÁZ MŰVÉSZEIRE

Dömötör-gála a retró jegyében

Hetedik alkalommal voksolhat a publikum a Szegedi Nemzeti Színházban folyó alkotómunka elismerésére létrehozott Dömötör-díjakról. A kitiüntetést a retró jegyében megrendezett június 4-ei gálaesten adják át a legtöbb szavazatot kapott művészeknek.

MUNKATÁRSUNKTÓL

A Palma Reklámstúdió, a Szegedi Műsor című havi programmagazin kiadója 1998-ban alapította a Dömötör-díjat, amit mindig a színházi évad végén, nagyszabású gálaesten adnak át a közönségtől legtöbb szavazatot kapott művészeknek. A társadalmi kuratórium döntése nyomán idén is tíz kategóriában, három-három művész került a szavazólapra. A voksolás megkönnyítésére az előadásokról született kritikák, recenziók segítségével felidézzük az emlékezetes pillanatoakat, a kiemelkedő előadói és alkotói teljesítményeket.

Legjobb férfi színészi alakítás

Király Levente (Kopogós rómi): „Pásztor és Király szinte lubickolnak a szerepeikben, mint akik beszabadultak egy élményfürdőbe, és nem tudnak betelni a valóságos, testi-lelki jókkal. Látszólag semmi különlegeset nem művelnek, nincsenek extrák a játékban, semmi effekt, semmi nyílt színi truváj. Egyszerűen csak léteznek a színpadon, tökéletesen átlényegülve”.

Megyeri Zoltán (Pör): „...az utóbbi években talán az egyetlen szegedi színész, akire minden alkalommal érdemes odafigyelni. Jórészt bumfordi, egyszerű gondolkodású figurákat jelenít meg, akik szívesebben rendezik problémás ügyeiket testi erejükkel, mintsem eszükkel”.

Pataki Ferenc (Dollárpapa): „Mértékadó, flott, fesztelen, könnyed szerepformálás Pataki Ferencé – ő a menedzser típusú ügyvéd, aki működteti a legendát, pénzt csinál a hazugságból”.

Legjobb női színészi alakítás

Fekete Gizi (A nap 25. órája): „...egy lelkész nőt játszik. A legpontosabb plasztikussággal azt mutatta meg, hányféle lehet az ember odafordulása – a másikkal. Hányféle lehet a pillanatnyi motívuma ennek. Hányféle a mozdulat, a gesztus, amely az odafordulás-fajtákat kifejezi”.

Pásztor Erzsébet (Kopogós rómi): „Az országszerte népszerű művésznő örömmel jön – kész a siker”.

Szilágyi Annamária (Anconai szerelmesek): „A most Szegedre szerződött Szilágyi Annamária szeretnivaló, bővérű komika – humorával egy csapásra meghódította a közönséget”.

Legjobb operaénekes

Andrejsik István (A csend): „A Pétert alakító Andrejsik István gyermekien tisztának, mégis végzetesen tragikusnak mutatja a figurát, akiben mintha kicsit a három szerző

Az Éjjeli menedékhelyben szinte az egész prózai társulat szerepéhez jutott

FOTÓK: HOLLÓSI ZSOLT

Balázs, Huszár és Darvasi – közös vonásai is benne lennének”.

Kelemen Zoltán (A végzet hatalma): „Az előadás legnagyobb meglepetése a Don Carlos szerepét bosszúálló hévvel, őszinte szenvedéllyel éneklő Kelemen Zoltán volt, aki mostanra csendben a szegedi társulat legnagyobb formátumú drámai baritonjává érett”.

Kóbor Tamás (A végzet hatalma): „Az Alvaróként bemutatkozó tenorista meglehetősen fiatal és tapasztalatlan még a nehéz és magas szólamhoz, mégis nagy élmény volt hallani muzikális, érzelmeitől fűtött éneklését”.

Legjobb operaénekesnő

Lukács Éva (A végzet hatalma): „...nem drámai szoprán – papírforma szerint az lenne legalkalmasabb a szerep megszólaltatására –, mégis elbűvölte a közönséget poétikus dallamformálásával, finom pianissimóival”.

Szonda Éva (Pillangókisaszony): „A kóruson kívül Szuzuki szerepében Szonda Éva volt az, aki hangban és játékban is mindvégig az eredeti minőséget hozta, sőt még erettebb is lett alakítása”.

Vajda Júlia (A csend): „A produkció legkomplexebb énekesi, színészi alakítását az Ilonát megformáló Vajda Júlia nyújtotta, aki hús-vér, érző ösztönlénynek mutatta a szerelmes munkásnőt”.

Legjobb rendező

Horváth Péter (Éjjeli menedékhely): „...illúziótlanul, nyersen a képünkbe vágja: a közösségi társadalom eszméje kihuny, az emberi kapcsolatok kiüresedtek, virul a cinizmus, a gyűlölet”.

Jurónics Tamás (Szentivánéji álom): „Az előadás felütése elementáris erejű – a tánc dinamikáját és a Shakespeare-t váró közönség meglepetését

tekintve is. (...) Szavakkal le nem írható, mi van a színpadon!”

Toronykő Attila (A végzet hatalma): „A szegényszínházi előadás megrendezésére vállalkozó Toronykő Attila bebizonyította: szerény költségvetésből is lehet érvényes produkciót létrehozni”.

Legjobb díszlettervező

Juhász Katalin (Éjjeli menedékhely): „...Juhász Katalinnak ezúttal is sikerült meglepetést okoznia: egy szétdőlt pravoszláv templomba telepítette a nyomortanyát. Az impozáns épületet úgy terítette ki, mintha holttest lenne egy középkori anatómiai színházban: támpilléres falai a szétfeszített bordák, kupolája a körbevágott koponya, a hatalmas harang a szív”.

Kentaur (Pillangókisaszony): „Egy évtized múltán sem veszített frissességéből, finom cizelláltságából, atmoszférateremtő erejéből Kentaur varázslatos színpadképe”.

Székel László (Szentivánéji álom): „...díszletszobáját a globális elegancia és a már-már perverz rafinéria jellemzi. Telitalálat”.

Legjobb jelmeztervező

Földi Andrea (Szentivánéji álom): „...a táncosok barokkosan túlbujáncz ruhákban, az elhangzó-felhangzó szöveget illusztrálják játékkal”.

Papp János (Dollárpapa): „...besegített a magyaros, huszárosan piros, zsinóros hacukával”.

Rátkai Erzsébet (Éjjeli menedékhely): „Kosztiljov jelmeze oroszul is oroszosabb hatalmas bunda, amelyben szinte eltűnik az ember”.

Legjobb férfi mellékszereplő

Galkó Bence (Éjjeli menedékhely): „Jellegzetes karaktert formált Medvegyev szerepéből”.

Jakab Tamás (Éjjeli menedékhely): „A bárót játszó Jakab Tamás plasztikusan, karakteresen mutatja meg a szétesett

személyiségű hajdani arisztokratát”.

Janik László (Andersen): „Emlékezetes pillanatai voltak Ole szerepében”.

Legjobb női mellékszereplő

Cseh Zsuzsa (Hókirálynő): „Egyik pillanatban még vérmes Rabló lány, azután tünémenyesen kivirul Rózsá”.

Márkus Judit (Éjjeli menedékhely): „Natasája jobb sorsra érdemes érzékeny leány”.

Papp Gabi (Pör): „Hitelesen adta a harsány, üresfejű plázacitát”.

Legjobb táncos

Barta Dóra: „Jön aztán a kis-kosztümös, alighanem egy multinál bérrabszolga Helena (Barta Dóra kifejezett színészi teljesítménnyel festi magát egérszürkére), pedantéria- és tisztaságmániáját csak a szeretetisége hajazza”.

Haller János: „Egy abszolút szabadelvű Lysander. Energikusan tágas, robbanékony gesztusaival méltó partner...”.

Markovics Ágnes: „A kecskebakos Pukk technikás és mulatságos alakítás”. (Mindhárom jelölt a Szentivánéji álomból.)

Mindegyik kategóriában az a művész kapja meg a Dömötör-díjat, akire a közönség a legtöbb szavazatot adja. A szavazólapot május 27-éig név és cím feltüntetésével a Szegedi Nemzeti Színházban, a Korzóban és a Kelemen utcai jegyirodában felállított urnákba lehet bedobni. Interneten (www.domotordij.designer.hu) is lehet szavazni. Minden szavazó részt vesz azon a sorsoláson, amelynek fődjá egy három napos (két éjszakás) kikapcsolódás 2 fő részére, félpanziós ellátással Hógyészen, a Gróf Apponyi Kastélyszállóban. A június 4-én tartandó gálaesten idén a retró jegyében rendezik meg: a színészek a '60-as, '70-es évek Magyarországot idézik fel a könnyűzene és a humor eszközeivel. A műsort Megyeri Zoltán színművész rendezzi, aki azt szeretné, ha a gálaesten a retró nemcsak a színpadon jelenne meg, hanem a nézők is a kor divatjának megfelelően öltöznének.

Kóbor Tamás és Kelemen Zoltán a több jelölést is kapott Verdi-operából, A végzet hatalmából